

Μήνυμα του Γενικού Γραμματέα του
Παγκόσμιου Μετεωρολογικού Οργανισμού (ΠΜΟ)
Κου Michel Jarraud.

Μετάφραση – Επιμέλεια κειμένου
Αντισμήναρχος (ΜΤ) Πασχάλης Κατσάρας,
Α.Ε. του ΠΜΚ/ΑΤΑ

Ανατρέχοντας κανείς στα αρχεία που μας κληροδότησαν οι αρχαίοι πολιτισμοί, μπορεί να βρει αναρίθμητες αναφορές στον καιρό και το κλίμα, ενώ πρωτόγονα αλλά ευφυή όργανα, είχαν κατασκευαστεί από τις διάφορες κουλτούρες που αναπτύχθηκαν, για να παρατηρούν τις βασικές μετεωρολογικές παραμέτρους, συχνά σε συσχετισμό με την αστρονομία και αστρολογία. Στα μέσα του 17^{ου} αιώνα, το ανθρώπινο είδος άρχισε να συγκεντρώνει δεδομένα με συστηματικό τρόπο, για την έρευνα των μορφών του τρέχοντος καιρού και να διερευνά την πιθανότητα να βγάλει τεκμηριωμένα συμπεράσματα για μελλοντικές καιρικές καταστάσεις. Μέχρι σήμερα, αν και οι άνθρωποι είχαν από καιρό αντιληφθεί ότι, δεν υπάρχουν σύνορα (διαχωριστικά όρια) στα Μετεωρολογικά Φαινόμενα η συν-αντίληψη για καιρικές παρατηρήσεις που θα προέρχονται από διεθνή συνεργασία και προτυποποίηση, πήρε πολύ περισσότερο χρόνο για να αναπτυχθεί.

Το πρώτο διεθνές μετεωρολογικό δίκτυο ιδρύθηκε το 1654, από τον Φερδινάνδο τον Δεύτερο της Τοσκάνης. Επτά από τους σταθμούς του, λειτούργησαν στην βορειότερη Ιταλία, με τους άλλους τέσσερις στην Βαρσοβία, το Παρίσι, το Ινσμπουργκ και το Οσναμπρουκ. Στην Φλωρεντία κάθε μέρα διενεργούνταν 15 παρατηρήσεις. Το επόμενο ορόσημο στην ιστορία ήρθε το 1780, με την μορφή δικτύου 39 σταθμών – 37 στην Ευρώπη και 2 στη Βόρειο Αμερική – που ιδρύθηκαν από την «Societas Meteorologica Palatina» το Λατινικό όνομα που υιοθετήθηκε από την «Μετεωρολογική Κοινότητα του Mannheim». Αν και το δίκτυο λειτούργησε μόνο 12 χρόνια, ήταν ένα σημαντικό βήμα προς τα εμπρός, αφού οι παρατηρήσεις καιρού μεταφέρονταν μέσω αυστηρά καθορισμένων διαδικασιών και διενεργούνταν μέσω προσεκτικά βαθμονομημένων οργάνων. Οι σχετικές παρατηρήσεις συμπεριλαμβάνονταν σε μια χρονοσειρά ετήσιων βιβλίων που ονομάζονταν «Ephemerides Societatis Meteorologicae Palatinae». Όμως, αυτή η μεθοδολογία (που μας άφησε κληρονομιά αυτές τις πολύ χρήσιμες και αποδοτικές εφημερίδες) ήταν στη πράξη εφήμερη, γιατί χρειάστηκε περισσότερος από μισός αιώνας μέχρι την Πρώτη Διεθνή Μετεωρολογική Συνδιάσκεψη (Βρυξέλλες, 1853) και το Πρώτο Διεθνές Μετεωρολογικό Συνέδριο (Βιέννη, 1873) για να υπάρξει η ωρίμανση ώστε να επαναδιατυπωθεί - επανεκφραστεί η σκέψη για παρατηρήσεις καιρού που θα προέρχονται από διεθνή συνεργασία και δημιουργία προτύπων. Αυτό στη πραγματικότητα πήρε σάρκα και οστά,

μέσω της δημιουργίας του Διεθνούς Μετεωρολογικού Οργανισμού (ΔΜΟ - International Meteorological Organization) του πρόδρομου ουσιαστικά, του σημερινού Παγκόσμιου Μετεωρολογικού Οργανισμού, WMO - World Meteorological Organization). Το πρώτο παράδειγμα αποδεικτικό της αξίας αυτής της συντονισμένης συνεργασίας, θα έφτανε πολύ γρήγορα, με την μορφή του πρώτου Διεθνούς Πολικού Έτους (International Polar Year (1882-1883), μιας συντονισμένης προσπάθειας 11 χωρών για την ίδρυση και λειτουργία 12 σταθμών γύρω από τον Βόρειο πόλο και δύο στην Ανταρκτική. Επιπρόσθετα, στις αυστηρά μετεωρολογικές μετρήσεις, κάποιες άλλες ευρύτερης χρησιμότητας παρατηρήσεις, έγιναν για τον γεωμαγνητισμό, τον ατμοσφαιρικό ηλεκτρισμό, την ωκεανογραφία, την επιστήμη μελέτης των παγετώνων και την δειγματοληψία αέρα. Πάνω από 40 παρατηρητήρια σε διαφορετικά μέρη του κόσμου συμμετείχαν σ' αυτές τις επιστημονικές προσπάθειες.

Στις 23 Μαρτίου 1950, η σύμβαση του Παγκόσμιου Μετεωρολογικού Οργανισμού τέθηκε σε ισχύ και έτσι αυτή η μέρα γιορτάζεται τώρα σαν Παγκόσμια Ημέρα Μετεωρολογίας (ΠΗΜ). Πολύ γρήγορα το 1951, ο ΠΜΟ ορίστηκε σαν ένα εξειδικευμένο παρατηρητήριο του Συστήματος των Ηνωμένων Εθνών. Έχει επικρατήσει εθιμικά, το Διοικητικό Συμβούλιο του WMO, να επιλέγει ένα συγκεκριμένο θέμα για να εορτάζεται κάθε ΠΗΜ. Στη 58^η συνεδρίαση (Γενεύη-Ιούνιος 2006), το συμβούλιο αποφάσισε ότι το θέμα για την ΠΗΜ του 2008 θα είναι : «Παρατηρώντας τον Πλανήτη μας για ένα καλύτερο μέλλον», σε αναγνώριση των επιστημονικών και κοινωνικο-οικονομικών πλεονεκτημάτων-κερδών που προήλθαν από τα μέλη του ΠΜΟ, τις Εθνικές Μετεωρολογικές και Υδρολογικές Υπηρεσίες (NMHSs) και από τον οργανισμό σαν σύνολο, για τις επεκταθείσες ευρείας ακτίνας και αυθεντικότητας παρατηρήσεις που διενεργούνται στα πλαίσια των κατευθύνσεων από τον ΠΜΟ, στον καιρό το κλίμα και το νερό.

Είναι αξιοσημείωτο ότι, πολύ σύντομα μετά την ανάληψη των ευθυνών του ΔΜΟ από τον ΠΜΟ, οι δορυφόροι άρχισαν να περιστρέφονται σε τροχιά γύρω από τον πλανήτη και σύντομα έγιναν το «μάτι μας στον ουρανό», για να μας παρέξουν εικόνες και άλλη ζωτικής σημασίας πληροφόρηση για την αληθινά παγκόσμια-διεθνή φύση των νεφών και του σημαντικού καιρού. Ανεξάρτητα από αυτό, σχεδόν συμπτωματικά θα λέγαμε, ο ηλεκτρονικός υπολογιστής έφτανε σε έναν ικανοποιητικό βαθμό ανάπτυξης, ώστε να δώσει το δικαίωμα στους επιστήμονες να θεωρήσουν πραγματικά εφικτές, τις μεθόδους που πρωταρχικά προτάθηκαν από τον Richardson στο βιβλίο του, «Πρόγνωση Καιρού με Αριθμητικές Μεθόδους», το 1922. Για του λόγου το αληθές, το ίδιο χρόνο, δηλαδή το 1950 που τέθηκε σε ισχύ ή σύμβαση του ΠΜΟ, οι Charney, Fjortoft and von Neumann, εξέδωσαν την πρώτη επιτυχημένη αριθμητική πρόγνωση καιρού, φτιαγμένη σε Η/Υ.

Η σπουδαιότητα αυτών των δύο εξαιρετικών τεχνολογικών επιτευγμάτων αναγνωρίστηκε άμεσα και εύκολα από την επιστημονική κοινότητα και οδήγησε στο να περάσουμε από το ψήφισμα 1721/XVI της Γενικής Γραμματείας των Ηνωμένων Εθνών, στις Ειρηνικές Χρήσεις του Απώτερου Διαστήματος στις 20-12-1961, όπου η απαίτηση προς τον ΠΜΟ ήταν να επεξεργαστεί ένα σχέδιο για να αδράξει τις νέες ευκαιρίες. Δύο σπουδαία αποτελέσματα αυτού του ψηφίσματος θα είναι: η απαρχή του

Global Atmospheric Research Programme (GARP) και του World Weather Watch (WWW)- Παγκόσμια Παρατήρηση Καιρού- τα οποία πολύ σύντομα, θα εξελιχθούν στα θεμελιώδη προγράμματα για την δημιουργία προτύπων, συλλογή, ανάλυση, επεξεργασία και διανομή σε όλο τον κόσμο πληροφοριών καιρού και άλλων περιβαλλοντικών πληροφοριών, στη βάση των οποίων θα εξελιχθούν και όλα τα άλλα προγράμματα του ΠΜΟ. Το World Weather Watch (WWW) άρχισε το 1963 με την έγκριση του Τέταρτου Διεθνούς Μετεωρολογικού Συμβουλίου. Ένα από τα τρία θεμελιώδη συστατικά του ήταν το Παγκόσμιο Σύστημα Παρατήρησης (Global Observing System (GOS) που περιλαμβάνει όλες τις ευκολίες (εξοπλισμό) στην ξηρά, τη θάλασσα, τον αέρα και το απώτερο διάστημα, για την παρατήρηση και μέτρηση των μετεωρολογικών παραμέτρων.

Καθώς έχουν περάσει σχεδόν 45 χρόνια από τότε, το WWW παραμένει σήμερα εξίσου θεμελιώδες-πρωτοποριακό για τον ΠΜΟ όπως ήταν τότε, τόσο μάλιστα ώστε, σε σταθερή βάση να ενημερώνεται και να αναβαθμίζεται από τον ΠΜΟ και τις Εθνικές Μετεωρολογικές και Υδρολογικές Υπηρεσίες των 188 μελών. Για αυτό το λόγο, το 15^ο Παγκόσμιο Μετεωρολογικό Συμβούλιο (Γενεύη Μάιος 2007) ενέκρινε μια άκρως επίκαιρη θεώρηση σε ότι αφορά την ολοκληρωμένη εφαρμογή όλων των συστημάτων παρατήρησης, μέσω της καθιέρωσης μιας ευρείας, συντονισμένης και βιώσιμης δομής που θα ενισχύει την διαλειτουργικότητα των επιμέρους συστημάτων, συμπεριλαμβάνοντας την ανάπτυξη και εφαρμογή του Συστήματος Πληροφοριών (WMO Information System (WIS)), όπως αυτό θεσμοθετήθηκε στο Στρατηγικό Σχεδιασμό του ΠΜΟ που επίσης εγκρίθηκε από το Συμβούλιο.

Το Συμβούλιο αποφάσισε να αναφέρεται σ' αυτή την πρωτοβουλία με το όνομα Ολοκληρωμένο Σύστημα Παγκόσμιας Παρατήρησης του ΠΜΟ (WIGOS /WMO Integrated Global Observing System) και του προσδιόρισε υψηλή προτεραιότητα. Επιπλέον, το συμβούλιο επισήμανε ότι το WIGOS θα προχωρήσει παράλληλα με τον σχεδιασμό και την εφαρμογή του Ολοκληρωμένου Πληροφοριακού Συστήματος του ΠΜΟ (WIS) για να επιτρέψει την ολοκλήρωση ενός «κορυφαίου Συστήματος των Συστημάτων», που έχει σχεδιαστεί για να βελτιώσει τη δυνατότητα των μελών να παρέξουν αποτελεσματικά μια ευρύτατη γκάμα υπηρεσιών και να εξυπηρετήσουν κατά τον καλύτερο τρόπο τις ανάγκες των ερευνητικών προγραμμάτων του ΠΜΟ. Είναι εύκολα αντιληπτό ότι η πλήρης ολοκλήρωση όλων των συστημάτων παρατήρησης του ΠΜΟ θα συμβάλλει σημαντικά στην παροχή υπηρεσιών σχετικών με καιρό-κλίμα-νερό. Ένα κορυφαίο αποτέλεσμα αυτού, θα είναι οι ιδιαίτερες δυνατότητες κάθε μέλους κράτους να παρέξει τις πληροφορίες που το αφορούν με ανάλυση, ακρίβεια, αξιοπιστία και χρονική συνέπεια που θα καλύπτουν τις ανάγκες όλων των χρηστών. Αυτό θα απαιτήσει επιπλέον έρευνα και ανάπτυξη, για να συμπληρώσει τα υπάρχοντα συστήματα παρατήρησης. Περισσότερες επιστημονικές προσπάθειες επίσης θα απαιτηθούν προς τη κατεύθυνση της βελτίωσης των τεχνικών αφομοίωσης δεδομένων και των μοντέλων καιρού, έτσι ώστε, οι παρατηρήσεις να αποδώσουν την μέγιστη πιθανή ποσότητα αξιοποιήσιμων πληροφοριών.

Ένα ολοκληρωμένο παγκόσμιο σύστημα παρατήρησης, που θα

υποστηρίζεται από ένα ολοκληρωμένο πληροφοριακό σύστημα, είναι σίγουρο ότι θα αποτελέσει μια σημαντικότερη συνεισφορά στο να αντιληφθούμε τα κοινωνικό-οικονομικά πλεονεκτήματα που θα προέλθουν από μια ευρεία γκάμα προϊόντων και υπηρεσιών που αφορούν τον καιρό, το κλίμα και το νερό, με ιδιαίτερη αναφορά σε ότι αφορά την προστασία ζωής, των αναγκαίων προς το ζην και της

περιουσίας - της υγείας και της ευμάρειας - προστασία στη γη, στη θάλασσα και στον αέρα - οικονομική ανάπτυξη – προστασία των φυσικών πόρων και της ποιότητας του περιβάλλοντος – και τέλος τις δραστηριότητες που αφορούν την ελάττωση του κινδύνου των καταστροφών, ιδιαίτερα εκείνων που σχετίζονται με την προσαρμογή στην παγκόσμια κλιματική αλλαγή.

Ακόμη περισσότερο, η προσπάθεια του ΠΜΟ για καλύτερη ολοκλήρωση του συστήματος παρατήρησης, αποτελεί μια σημαντική συνεισφορά στους θεμελιώδεις σκοπούς του international Group on Earth Observations να αναπτύξει ένα Παγκόσμιο Υπερσύστημα Συστημάτων Παρατήρησης της Γης (GEOSS), δομώντας πάνω στα ήδη υπάρχοντα εθνικά, περιοχικά και διεθνή συστήματα, για να βελτιώσει τις δικές τους δυνατότητες-επάρκειες. Τα συστήματα παρατήρησης του ΠΜΟ αποτελούν τα κύρια συστατικά του GEOSS και κατά συνέπεια η αποτελεσματικότητα του GEOSS, θα εξαρτηθεί από εκείνη του WIGOS.

Σε ότι αφορά τώρα την ελάττωση του κινδύνου φυσικών καταστροφών, ο καιρός, το κλίμα και το νερό δυνητικά έχουν επίδραση σε κάθε όψη της ζωής. Όπως είστε ενήμεροι, αυτές οι επιδράσεις αυξάνονται και είναι ιδιαίτερα σημαντικές/κριτικές για τις αναπτυσσόμενες οικονομίες. Εννιά στις δέκα φυσικές καταστροφές συνδέονται/σχετίζονται με υδρομετεωρολογικά κατακρημνίσματα, τα οποία μεταξύ 1998 και 2000, κόστισαν το θάνατο 1,2 εκατομμυρίων ανθρώπων και το επακόλουθο κόστος ανήλθε σε περισσότερα από 900 δισεκατομμύρια δολάρια. Η παροχή κατάλληλων προϊόντων και υπηρεσιών από τις Εθνικές Μετεωρολογικές Υπηρεσίες, στους ασκούντες την κυβερνητική πολιτική, στα ΜΜΕ και στο κοινό, έχει την δυνατότητα να ελαττώσει σημαντικά τις επιδράσεις τέτοιων γεγονότων, αφού, παρότι οι φυσικές καταστροφές δεν μπορούν να εμποδιστούν, κατάλληλες και έγκαιρες προειδοποιήσεις μπορούν να αξιοποιηθούν ώστε να ελαττώσουν αξιοσημείωτα τις επιζήμιες επιδράσεις αυτών.

Στις πρόσφατες δεκαετίες, ο αριθμός των ευπαθών κοινωνιών έχει επίσης μεγαλώσει σαν αποτέλεσμα της αύξησης της αστικοποίησης, των μετακινήσεων των πληθυσμών σε πιο ευπαθείς περιοχές (όπως οι ακτές, πεδιάδες, μεγάλες εκβολές ποταμών και περιοχές επίπεδες ευπαθείς σε πλημμύρες) και της επέκτασης των κοινωνιών σε άγονες-άνυδρες περιοχές. Η αύξηση της έντασης και της συχνότητας των ακραίων γεγονότων θα επιτείνει σημαντικά την ευπάθειά τους. Οι λήπτες αποφάσεων λοιπόν αλλά και οι έχοντες την ευθύνη για άμεση ανταπόκριση, θα απαιτήσουν περισσότερη πληροφόρηση για να προετοιμάσουν καταλληλότερα σχέδια για περιπτώσεις ανάγκης.

Επιπρόσθετα, η παροχή πληροφοριών σχετικών με τον καιρό το κλίμα και το νερό είναι με αυξητικό βαθμό χρήσιμη στην υποστήριξη κοινωνικο - οικονομικών δραστηριοτήτων, όπως η γεωργία, οι μεταφορές, η παραγωγή ενέργειας και η διαχείριση των πόρων/ αποθεμάτων του νερού, που όλα μαζί έχουν την δυναμική να παρέξουν σημαντικά αυξημένα πλεονεκτήματα για την

ανάπτυξη μέσω μιας ισορροπημένης επένδυσης στην δυνατότητα οικιστικής ανάπτυξης.

Κλείνοντας αυτό το ετήσιο μήνυμα, θα ήθελα να επισημάνω τα ακόλουθα: Το γεγονός ότι η ΠΜΗ συσχετίζεται αυτή τη χρονιά με το θέμα: «Παρατηρώντας τον πλανήτη μας για ένα καλύτερο μέλλον» με κανένα τρόπο δεν θεωρείται ένα περιστασιακό γεγονός. Κατά το χρόνο που διανύσαμε από την προηγούμενη ΠΜΗ, ένας αριθμός από ουσιαστικά γεγονότα έχουν λάβει χώρα, που όλα, κατά δυνατό τρόπο τόνιζαν emphaticά, την ζωτική και άνευ προηγουμένου σημασία των παγκόσμιων παρατηρήσεων.

Κατά πρώτον, επιτρέψτε μου να θυμίσω ότι το θέμα της ΠΜΗ του 2007 συσχετίστηκε με την θέσπιση ...το ξεκίνημα του Διεθνούς Πολικού Έτους 2007-2008, του οποίου ο ΠΜΟ υπήρξε συγχρηγόος μαζί με το International Council for Science. Μπορώ με ευκολία σήμερα να τονίσω ότι, στην αρχή του δεύτερου Διεθνούς Πολικού Έτους, η σπουδαιότητα για τον ΠΜΟ της απόφασής του να εμπλακεί σ' αυτή την επιστημονική επιχείρηση, αποδεικνύεται καθημερινά από το οφθαλμοφανή αποτελέσματα που φτάνουν από τις πολιτικές περιοχές. Για παράδειγμα, στο τέλος της εποχής λιωσίματος του πάγου τον Σεπτέμβριο, η μέση έκταση των θαλασσιών πάγων ήταν μόλις 4,28 εκατομμύρια τετραγωνικά χιλιόμετρα, που είναι η χαμηλότερη καταγραφείσα τιμή και 23% κάτω από την προηγούμενη καταγραφή ρεκόρ που ήταν μόλις δύο χρόνια πριν. Για πρώτη φορά στην καταγραφείσα ιστορία, η εξαφάνιση των πάγων κατά πλάτος μερών του Αρκτικού Ωκεανού, επέτρεψε το άνοιγμα για πλοήγηση, για μερικές εβδομάδες, του θρυλικού Βορειοδυτικού Περάσματος, το οποίο για αιώνες υπήρξε το ζητούμενο εξερευνητών και εμπόρων.

Κατά δεύτερον, και σε ένα παρόμοιο θέμα, το IPCC του οποίου επίσης ο ΠΜΟ υπήρξε συγχρηγόος από το 1988 μαζί με το United Nations Environment Programme, πρόσφατα τελείωσε την Τέταρτη Αναφορά Εκτίμησης. Συγκεκριμένα, το IPCC σημειώνει ότι, η θέρμανση του κλιματικού συστήματος είναι αναμφίβολη καθώς τώρα αποδεικνύεται από παρατηρήσεις αύξησης της παγκόσμιας μέσης θερμοκρασίας αέρος και ωκεανών, εκτεταμένο λιώσιμο χιονιού και πάγου και ανύψωση του παγκόσμιου μέσου επίπεδου θαλάσσης. Επίσης αναφέρει ότι, το μεγαλύτερο ποσοστό από την παρατηρηθείσα αύξηση των μέσων θερμοκρασιών παγκοσμίως από τα μέσα του 20 αιώνα, κατά πάσα πιθανότητα, οφείλεται στην παρατηρηθείσα αύξηση της συγκέντρωσης των -ανθρωπογενούς αιτίας- αερίων του θερμοκηπίου. Ακόμα παραπέρα, η IPCC μας ενημερώνει πως υπάρχει μεγάλος βαθμός ομοφωνίας και πολλές αποδείξεις ότι, παρ' όλες τις τρέχουσες πολιτικές που εφαρμόζονται για μετριασμό των επιπτώσεων της κλιματικής αλλαγής καθώς και τις σχετικές πρακτικές που ακολουθούνται για αειφόρο ανάπτυξη, οι εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου, παγκοσμίως, θα συνεχίσουν ακόμα να αυξάνονται, για μερικές από τις επερχόμενες δεκαετίες.

Κατόπιν, λίγο μετά την έκδοση του τελικού μέρους της Τέταρτης Αναφοράς Εκτίμησης στην Valencia της Ισπανίας, το Νοέμβριο του 2007, η IPCC παρέλαβε στο Όσλο της Νορβηγίας το Βραβείο Νόμπελ Ειρήνης κατά το ήμισυ με τον Albert A. Gore «Για τις προσπάθειές τους να παράγουν-εγκαθιδρύσουν και διαμοιράσουν ευρύτερα γνώση για την εξαιτίας του ανθρώπου προκαλούμενη κλιματική αλλαγή, και να ορίσουν τα θεμέλια για τις μετρήσεις που απαιτούνται, ώστε να αντιδράσουμε σωστά σε τέτοια κλιματική αλλαγή».

Τελικά, η 13^η Σύνοδος των Συμμετεχόντων Μερών (Conference of Parties, COP-13) της Σύμβασης του Πλαισίου Εργασίας πάνω στη Κλιματική Αλλαγή των ΗΕ (United Nations Framework Convention on Climate Change-UNFCCC) διενεργήθηκε στο Bali, της Ινδονησίας, τον Δεκέμβριο του 2007. Η COP καλωσόρισε την IPCC Fourth Assessment Report και εξέφρασε την εκτίμησή της και την ευγνωμοσύνη της, για την εξαιρετική δουλειά, σε όλους όσους συμμετείχαν. Η COP αναγνώρισε ότι η 4^η Αναφορά Εκτίμησης αντιπροσωπεύει την πιο περιεκτική / μεγάλου εύρους και αυθεντική εκτίμηση κλιματικής αλλαγής μέχρι σήμερα, παρέχοντας μια ολοκληρωμένη επιστημονική, τεχνική και κοινωνικο - οικονομική άποψη για το θέμα. Προσκάλεσε την IPCC να συνεχίσει να παρέχει έγκαιρη πληροφόρηση στα Μέλη της Σύμβασης - Συνθήκης πάνω στα τελευταία επιστημονικά, τεχνικά και κοινωνικο-οικονομικά θέματα της κλιματικής αλλαγής, συμπεριλαμβάνοντας τον μετριασμό των επιπτώσεων και την προσαρμογή μας. Η COP επίσης υιοθέτησε τις αναθεωρημένες οδηγίες αναφοράς για παγκόσμια συστήματα παρακολούθησης της κλιματικής αλλαγής.

Κατά τη διάρκεια της συνόδου της COP-13, ο ΠΜΟ επισήμανε το γεγονός ότι, πολλές ευπαθείς αναπτυσσόμενες χώρες ήδη αντιμετωπίζουν σημαντικές δυσκολίες, στη διατήρηση-συντήρηση των δικών τους δικτύων παρατήρησης και θα χρειαστεί αυξημένη υποστήριξη σε όρους δημιουργίας δυνατοτήτων-υποδομών. Ακόμα περισσότερο, ο ΠΜΟ emphaticά υποστήριξε ότι, βελτιωμένη επιστημονική έρευνα, καλύτερη παρακολούθηση του

κλίματος και καλύτερη πρόγνωση, αποτελούν όλα μαζί, θεμελιώδη μεγέθη για την προστασία της ζωής και της περιουσίας, έτσι ώστε αυτές οι χώρες θα πρέπει να ενθαρρυνθούν να χρησιμοποιήσουν καταλληλότερα και πιο αποτελεσματικά συστήματα έγκαιρης προειδοποίησης, στα πλαίσια των δραστηριοτήτων τους για μείωση του κινδύνου φυσικών καταστροφών, συμβάλλοντας με αυτό τον τρόπο στην βιώσιμη ανάπτυξή τους.

Για μια ακόμα φορά, ο ΠΜΟ έχει ανταποκριθεί θερμά στις προκλήσεις που εμφανίζονται εξαιτίας της αναγκαιότητας για βιώσιμη ανάπτυξη, για ελάττωση των απωλειών ζωής και περιουσίας που προέρχονται από φυσικές καταστροφές και άλλων καταστροφικών γεγονότων που σχετίζονται με τον καιρό το κλίμα και το νερό, καθώς επίσης και στην προσπάθεια διαφύλαξης του περιβάλλοντος και του παγκόσμιου κλίματος για την παρούσα και τις μελλοντικές γενεές. Πράγματι, η καινούργια εισηγητική έκθεση νόμου για την συνθήκη του ΠΜΟ, η οποία υιοθετήθηκε από το 15 Παγκόσμιο Μετεωρολογικό Συνέδριο, αναγνωρίζει αυτό το ρόλο και τη σπουδαιότητα ενός βελτιωμένου διεθνούς πληροφοριακού συστήματος για την παρατήρηση, συλλογή, επεξεργασία, και διανομή των μετεωρολογικών και υδρολογικών δεδομένων και προϊόντων.

Μετά από όλα τα παραπάνω επιθυμώ να εκφράσω τα συγχαρητήριά μου σε όλα τα μέλη του ΠΜΟ με την ευκαιρία της ΠΗΜ του 2008.